

Welkom in de grazige weiden. Welkom op zondag in de kerk. En is de zondag niet een geweldige rustplaats! Een geschenk van God voor jullie en voor u. En vandaag wil de Heere een dubbele rust geven. De rust van Zijn Woord en de rust van een toebereide tafel.

Waar je hart vol van is daar stroomt je mond van over. Davids hart stroomt over van liefde voor God. David mag zeggen: “De Heere is mijn erfenis. Ik heb alles! Hij zorgt voor mij en zo hoef ik geen armoede te lijden.” David noemt in deze Psalm de Heere zijn erfdeel. God zélf is dus de erfenis en die valt David toe.

David gebruikt hier beeldtaal. Hij gaat terug in de tijd. Toen Israël het land Kanaän ontving uit Gods hand. Toen werd het land verdeeld onder de stammen van Israël. En binnen elke stam kreeg elke familie ook weer een stuk land toegewezen. Heel dat beloofde land werd dus onderverdeeld. Elke familie kreeg zijn eigen erfdeel toegewezen. En al die stukjes land moesten natuurlijk worden afgemeten en afgebakend. Dat deden ze niet met GPS coördinaten, maar dat deden ze met snoeren. Ze gebruikten stukken touw als meetlint, want het moest er natuurlijk wel eerlijk aan toe gaan. Het kon niet zo zijn dat de ene familie boven de ander werd voorgetrokken. En daarom werd er ook geloot. Natuurlijk pakte dat voor de ene familie beter uit dan voor de andere. Sommigen stukken land vielen mee en waren vruchtbaar. Anderen stukken land vielen tegen, omdat het steenachtig was, of bebost.

De Heere had gezegd tegen de Levieten: “Jullie krijgen geen deel van het land, maar je hoeft je niet bekocht te voelen, want Ik ben jullie deel. Ik ben jullie erfenis te midden van de Israëlieten.” Dus je kunt gerust zeggen dat de Levieten het, het allerbest hebben getroffen. En David vergelijkt zich nu met deze Levieten. Hij komt uit de stam Juda, maar hij vergelijkt zich even met de Levieten. “Ik heb het het best getroffen, want de meetlinten, of de meetsnoeren zijn voor mij in liefelijke plaatsen gevallen. Een prachtige erfelijk bezit heb ik gekregen, mijn erfdeel is God.”

De priesters mochten van Gods tafel eten. En zo is David de koning te rijk met Zijn God. Hij weet van Gods hulp en van Gods raad en van Gods bescherming. Nu moeten we op één ding heel goed letten. Dit deel heeft David zelf niet gekozen. Hij koos zelf niet voor de dienst van de Heere. Maar de Heere als mijn deel dat is David **toegevallen**. Israël heeft de HEERE niet als God uitgekozen om te dienen, maar de HEERE verkoos Israël. Het staat ook in vers 6b. “*Ja een prachtig erfelijk bezit heb ik gekregen. Het is me toegevallen.*”

Waarom mogen wij Christus Zelf – in en door het geloof – als geschenk uit de handen van de Vader zo ontvangen? Waarom doet de Heere dat? Omdat wij er op die manier achter komen dat de HEERE ons erfdeel is. En dat we zo mogen weten dat we Christus als erfbezit uit de hand van Vader hebben gekregen.

En deze Christus komt als Gastheer naar ons toe in de tekenen van brood en wijn. En zo zegt Christus: “Die gehoorzaamheid Die God de Vader van u eiste, heb Ik in uw plaats gedaan. En die gerechtigheid die u voor God mist, heb Ik voor u volbracht. En daarom zeg Ik tegen u: **“Neemt, eet, dat is Mijn Lichaam dat voor u gebroken is.** Alles wat Ik heb gedaan, is voor u.” En wanneer Hij ons de drinkbeker geeft dan zegt Christus tegen ons: “Dit verzeker Ik u, dat toen Mijn bloed op de aarde neerdrupte, Ik de last droeg van jullie zonden. Toen heb Ik vrijwillig Mijn dierbaar bloed voor u willen geven aan het kruis. En Ik heb zo ook de Heilige Geest voor u verworven, zodat uw leven van binnen vernieuwd wordt. “

Ziet u! Ik ben uw erfdeel! Ik geef Mezelf volledig aan u weg, want al het Mijne is voor u!

Het ware geloof, dat mijnt. Dat maakt ook dat de binnenkant van mijn leven kan bloeien. Zodat het leven naar de buitenkant pas echt kan stralen. Dat eigent zich toe wat Christus verworven heeft. Dat oefent daarin. Levenslang. Dat is niet alleen omdat ik zo graag zalig wil worden. Maar dat is vooral omdat er zoveel liefde is ontstaan tot die Zaligmaker.

En nu rust dat mijnende geloof niet eerder, voordat het zich opnieuw mag verenigen met de Zaligmaker. Dus als we nou zeggen dat we geloven in dat bloed van het Lam, maar je kent geen geloofsoefening dat is toch een slecht teken? Dat geloof wat de Heilige Geest in het hart van de mens werkt. Dat wil mijnen. De HEERE is **Mijn erfdeel**. En zulk geloof geeft God nou de eer.

Is Zijn liefde niet oneindig groot? Ik verlaten. Ik vervloekt. Ik geen erfdeel, opdat Mijn Vader en Ik en de Heilige Geest uw enig erfdeel zullen zijn. Want een erfenis van God, zónder God, dat is geen erfenis. U begrijpt hopelijk wat ik bedoel. Die erfenis is uw deel op het moment dat u gelooft in de Heere Jezus Christus. En u ontvangt hier al de rente van het grote kapitaal. Dat kapitaal, die erfenis is zo groot, daar zal ik straks eindeloos over verrast zijn! Als God zal zijn alles en in allen. Als ik straks zal zijn in die stad die fundamenten heeft. Die stad waar God Zelf het licht zal zijn. En die stad waar volmaakt gemeenschap is met Hem.

Nu alleen nog de rente, maar dat geeft mij genoeg reden tot zingen. Want U onderhoudt mij. En U zult mij door de grote verdrukking thuisbrengen. En lieflijke plaatsen zullen mij worden toegewezen in het huis van mijn Vader. Ik mag bij Hem aanzitten aan die Tafel. Bij die bruiloft van het Lam. Ja, een prachtig erfelijk bezit heb **ik gekregen!**